

sat siis peagi õhvardas jõda maha sulutud. Punrats oli sa piisut rõõmus, et nii launiste ja avuga sedi vassingust veasis, kest juige polnud ja lugu esiteks ju fugugi nii hulga meelete mõsta, kuna tema salt loguni väike oli. Ta ajas sihti lihvad esmalt õige fireville, lubes Matsi linni siduda ja politseidse wita lasta, et ta esmalt koormaga temast mõõda fibutanud ja pärast veel loguni tema, kui linna ametniku mõsta lõe surja nõuuga ülesse töötnud. Aga aegamõõda lahkus vaha inel, jõnnimine jäti vähemals ja viimati tehli viinatoppi juures rahu leping. Ked ses robulepingus õige vähem rõitis, see oli Mats, kest temale ei antud wiba teopõltski rüübata ja hõbi olined mehel simod täis teiste ees, kes lõik pealt näinud, kuda isa talle kõmmu kulusse onnud. Kalgere pojaid polnud küll sa mitte üöna rahul, et lood nii tasalede saimad õiedatud, nemad oleksid illa ennemadte Punratsille tupe peale onnud. Viimati weeretaisimad nad oma vihakarila Matsi peale ning hõllasimad teda mehe moodi piltama ja naerma, et kui suur mees ennast nii mõderaste inimeste ees kõmmutada läsinud, ning kui kest naerust veel küllalt ei saanud, hõlasti tema suurte „lisaaja“ saabaste ja kollaste püstide üle hirritama. Leiti ta veel piisut taimast kollaaste lüllest, no nüüd ei tahnuud hirvitamine enam fugugi lõppeda. Küll oleks Mats nende suund heal meelet ruska väel simu sulunud, aga sja oli igal simapilgul fõrjist tulemas, ei tohtinud.

Noh, viimaks lõppes ka see hõda, isa tuli välja, idutti regede peale ja wana pika meelega mära wiis Matsi pilsojate lõlast.

Kodu tulles riputas Mats tädi suurelts larmastuselts kollased püssid varna otja ja sunagi ei läinud ta nendega enom linna teele. Ilued menesaapad saimad aga hästi töötatud ja nendega kais Mats veel mõnda korda mõõda laheni mõge all, aga Liiva fõrjus ees ei pidanud ta ta sihti suuremalt linni, kui ju orgimees Punrats seal ammuigi õra oli. See loht jäi ta meekest issla baruks.

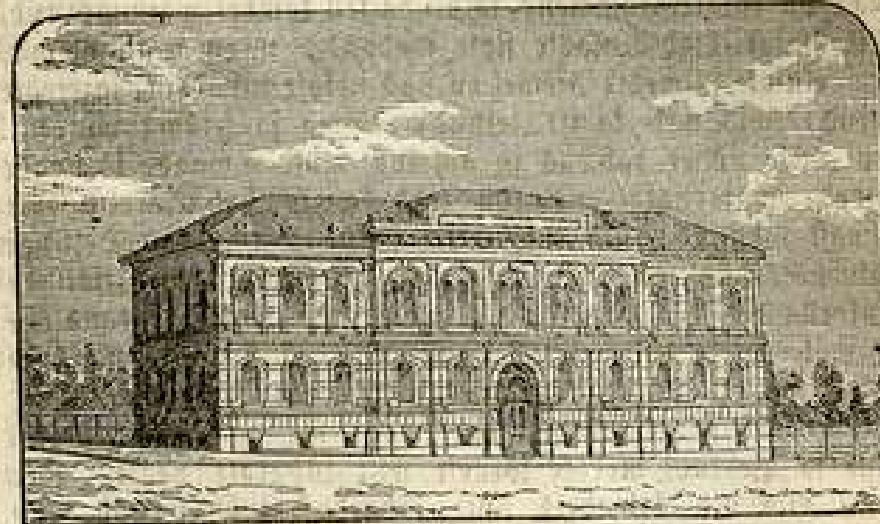
Waatsi mehed, pärast seda estimest imelist Tallinna teekõtu, rõttis Mats nõuks oma wallast välja minna,

kest naer tema juhumiiste üle ei tahnuud laduda. Sa nõnda! on see wõeras Saare Mats meie Saare Matsi saanud ja kes teda ligemalt tunneb, see ütleb, et Mats on tubli mees. Jutt ohas.

## Tuba Soome üliõpilaskonna rahvus-teaduslises muuseumis.

(Vastla pilt leht. 61)

Soome juurkoolis Helsingis õpitav läbisissku üliõpilased, kes sündimise poolt kabe iselugu rahva kõnnust töödnud, übed Seomlaste, teised Rootslaste. Esmased en väga nobedad oma õppimiste förval ta rahva hariduse



Soome rahwus-teadusline muuseum.

tallal tööd tegemas, nii palju kui neil seda aeg lubab. Nad peavad sagedadste õpeilissufid kõnesid Helsingi rahva seitides ja sõidavad ka talvel sagedadste linnast välja maaile, seal koolimajades ja kus muudu ruumi rahvale kõnesid pidamas. Neil on see ennemaste rõdimatk fui Eesti juurkooli kodanikkudel Tartus, kes ju la jõundu mõõda kirjanuses ja rahwaseltides rahva edenemisest osa rõtanud.